

Het Parool 26-03-2015

Tien dagen om iemand op te sporen

JOHN JANSEN VAN GALEN

Hans Vervoort, die altijd al putte uit zijn Indische jeugd, schreef eerst een kinderboek over Nederlands-Indië en nu een thriller. Het draait daarin om de nasleep van de dekolonisatie, die hij zelf meemaakte.

In de thriller krijgt een Indisch meisje, Doetje Dezentjé, een kind van een Hollandse militair die inmiddels gerepatriëerd is. Die militair wil bij zijn dood, ruim zestig jaar later, een deel van zijn in Amerika verworven rijkdom nalaten aan dat kind. De vraag is alleen hoe hij haar op het spoor kan komen.

Voor die schier onmogelijke opdracht wordt de Amerikaans-Nederlandse privéspeurder Matt Fairford, alias Matthijs Vervoort, in dienst genomen. Hij heeft slechts tien dagen de tijd en wordt bij zijn speurtocht ook nog dwarsgezet door huurlingen van de andere erfgenamen die willen voorkomen dat zijn missie met succes wordt bekroond.

Het knappe van dit boek is dat Vervoort de lezer laconiek en terloops, soepel ingebed in de plot, veel vertelt over de naoorlogse jaren in de kolonie: over de politionele acties, de gruwelijke periode van de bersiap, waarin losgeslagen Indonesische jongelui in het wilde weg moordden en plunderden. Het bloedbad van Soerabaya in oktober 1945 krijgt gestalte in het nagelaten relaas van Matts vader, die daar van nabij zijn moeder en zijn broer zag omkomen. Wat waren 'spijtoptanten'? En wist u hoe de blauwe plek heet die (half-) Aziatische baby's boven hun billen hebben? De archipelvlek.

Je zou Op zoek naar Doetje Dezentjé daardoor een didactische thriller kunnen noemen. Soms lijkt de plot, net als in dat kinderboek, haast ondergeschikt aan Vervoorts behoefte om ons deelgenoot te maken van wat er vlak na de oorlog in Nederlands-Indië gebeurde maar het blijft spannend.